

ændrer ikke på hovedreglen i forslaget til § 208, stk. 2, nr. 2 (lovforslagets § 1, nr. 5), hvorefter alle fordringer skal anmeldes over for skifteretten. Anmelder fordringshaveren ikke fordringen, vil dækning heraf således bortfalde, jf. forslaget til § 208 b, stk. 1.

Når skifteretten har modtaget anmeldelse af fordringen, skal fordringshaveren således gøres opmærksom på, at fordringen er bestridt af skyldneren, og at muligheden for dækning af fordringen bortfalder, såfremt fordringshaveren ikke har anlagt retssag om kravet inden 3 måneder fra skifterettens underretning til fordringshaveren, jf. nedenfor. Indeholder meddelelsen ikke denne oplysning, har den ikke præklusiv virkning.

Det foreslås endvidere, at dækning af en fordring, som skyldneren bestrider, skal bortfalde, hvis fordringshaveren ikke inden 3 måneder fra skifterettens meddelelse om, at fordringen bestrides, jf. stk. 2, har anlagt en retssag om kravet, jf. *stk. 3*.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med forslaget til § 216, stk. 4 (lovforslagets § 1, nr. 9), hvorefter der ved fastlæggelse af skyldnerens afdragsordning skal afsættes midler til dækning af en fordring, som er bestridt af skyldneren. Kendelsen skal samtidig angive, hvorledes de afsatte midler skal fordeles mellem de øvrige fordringshavere, hvis der ikke anlægges sag om fordringen, eller hvis det ved dom eller forlig fastslås, at fordringen ikke består.

Det foreslås i *stk. 4*, at sagsomkostninger, der pålægges skyldneren, i de tilfælde, hvor det ved dom eller forlig fastslås, at kravet består, betragtes som stiftet på samme tidspunkt som den bestridte fordring. Dette medfører i praksis, at fordringshaveren alene vil modtage dividende af eventuelle sagsomkostninger pålagt skyldneren, uanset at fordringshaveren får medhold. Reglen har til formål at hindre, at skyldneren efter en retssag om en bestridt fordring på ny befinder sig i en håbløs økonomisk situation på grund af pålagte sagsomkostninger.

Tilkendes skyldneren sagsomkostninger, vil de ikke skulle fordeles mellem fordringshaverne i gældssanerings sagen, da det må antages, at de modsvarer faktisk afholdte udgifter.

I de tilfælde, hvor gældssanerings sagen ikke sluttes med kendelse om gældssanering, påvirkes fordringshaverens retsstilling ikke, selv om der ikke rettidigt er anlagt sag, jf. *stk. 5* (henvisningen til forslaget til § 208 b, stk. 1). Det samme gælder, hvor kendelsen om gældssanering enten ophæves efter § 229, eller hvis skyldnerens bo tages under konkursbehandling, hvis skyldneren får stadfæstet en tvangsakkord, eller hvis skyldneren på ny meddeles gældssanering, jf. den

foreslåede udformning af konkurslovens § 230 (lovforslagets § 1, nr. 18), jf. stk. 5 (henvisningen til forslaget til § 208 b, stk. 4).

I de tilfælde, hvor skyldneren må anses for uden rimelig grund at bestride en eller flere anmeldte fordringer, vil dette efter omstændighederne – f.eks. hvis skyldnerens bestridelse må antages at have karakter af chikane – kunne medføre, at skyldneren må nægtes gældssanering, jf. konkurslovens § 212, stk. 1, nr. 2 (som ikke ændres).

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.6.2.

Til nr. 7 (§ 210, stk. 4)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af konkurslovens § 208, jf. lovforslagets § 1, nr. 5.

Til nr. 8 (§ 216, stk. 1)

Det foreslås, at skifteretten ved fastsættelse af den procent, hvortil fordringerne nedsættes, kan bestemme, at der skal bortses fra fordringer, som kun vil afkaste et ubetydeligt beløb, jf. 2. pkt. Dækning af disse fordringer bortfalder, når sagen er sluttet med kendelse om gældssanering, jf. konkurslovens § 218, stk. 1 (som ikke ændres), jf. 3. *pkt.* Dette svarer til reglen om småfordringer i konkurs, jf. konkurslovens § 153, stk. 1.

Det foreslås endvidere, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om anvendelsen af 2. pkt., jf. 5. *pkt.* Justitsministeriet agter efter en vedtagelse af lovforslaget at udstede en bekendtgørelse om gældssanering, hvor størrelsen af den dividende, dvs. det beløb, hvortil fordringen bliver nedskrevet ved gældssanering, som kan udelukkes fra dækning i gældssanerings sagen, i overensstemmelse med Konkursrådets forslag indtil videre forventes fastsat til en samlet sum på 500 kr.

Dette vil normalt betyde, at der udbetales fem årlige rater á 100 kr., eftersom skyldneren normalt bør opspare de månedlige rater med henblik på én årlig udbetaling til kreditorerne, medmindre der på grund af særlige omstændigheder konkret aftales en anden fremgangsmåde med kreditorerne.

Ved fastsættelsen af nedsættelsesprocenten skal skifteretten ikke indregne de fordringer, der alene vil afkaste en ubetydelig dividende, hvis de medtages i opgørelsen. Er der eksempelvis anmeldt 10 fordringer på hver 100.000 kr. og en fordring på 1.000 kr., således at det samlede anmeldte krav er 1.001.000 kr., og er skyldnerens samlede opsparing 50.000 kr., vil nedsættelsesprocenten blive 5, idet fordringen på 1.000 kr. ikke skal indgå i beregningen, da dividenden af